

det af en sammensat ingrediens ikke skal deklarerer, hvis den udgør under 25 pct. af levnedsmidlet. Denne grænse foreslås sænket til 5 pct., og der skal samtidig udformes en liste over bestanddele, der er kendt for at give overfølsomhedsproblemer, og som altid skal deklareres. Dette forslag støtter regeringen varmt, men jeg skal tilføje, at det kan blive vanskeligt at nå frem til den foreslåede løsning. Vi er i vore forhandlinger om dette spørgsmål hæmmet af, at der jo findes et direktiv om 25-pct.-reglen, og der er ikke enighed blandt EU-landene om at ønske dette ændret. Nogle lande frygter bl.a., at mærkningen kan blive for uoverskuelig, og at det vil blive byrdefuldt for industrien.

Mærkningen af genmodificerede levnedsmidler, i daglig tale GMO'er, indgår ikke i Codex-mærkningsreglerne. For at råde bod på dette påbegyndes nu drøftelser om problemerne. Der foreligger til mødet et diskussionspapir, som slet ikke lever op til regeringens politik om krav til mærkning af GMO'er. Ifølge udkastet skal man alene mærke de produkter, som i sig selv er genmodificerede eller indeholder sådanne levende organismer, og de skal kun mærkes, når de adskiller sig fra den traditionelle sammenligning med hensyn til sammensætning, næringsindhold og lignende. De produkter, som er fremstillet af modificerede organismer, dvs. mel fra GMO-korn og kød fra GMO-dyr, skal aldrig mærkes.

Som sagt er der tale om indledende øvelser i Codex på dette punkt, og vi må se i øjnene, at det kan blive vanskeligt at nå et resultat. Ikke mindst amerikanerne har som bekendt ikke let ved at acceptere de holdninger til GMO-mærkning, som vinder stigende tilslutning i Europa.

Spørgsmålet om sundhedsanprisning blev drøftet i komitéen i 1996. Resultatet var så stor splittelse, at den foreslåede tekst blev taget af bordet. Det var alligevel den almindelige opfattelse, at emnet var så vigtigt, at det var nødvendigt at fortsætte drøftelserne. Derfor indsamles nu oplysninger om landenes lovgivning og praksis på området.

Der er således ikke nogen forslag at forholde sig til på nuværende tidspunkt, men den danske delegation vil indgå i drøftelserne ud fra den vinkel, at sundhedsanprisning er forbudt ifølge mærkningsdirektivet. Hvis man skal overveje at ændre på det forhold, må det gøres ved at opstille mere præcise krav til anvendelsen, og der må være sikkerhed for, at vildledning af forbrugerne undgås.

Den røde tråd i forhandlingslinjen på mærkningsmødet er helt klart, at regeringen går ind for mærkning som et særdeles vigtigt instrument i fødevarerpolitikken. Med gode mærkningsregler skal vi medvirke til, at forbrugerne kan træffe beslutninger på et oplyst grundlag, undgå bestanddele i levnedsmidler, som volder individuelle problemer, undgå at blive vildledt og inddrage kvalitetsparametre i deres valg.

Som også forespørgeren gav udtryk for, så bliver det mere og mere betydningsfuldt, hvad der foregår i Codex Alimentarius.

I takt med at vi får en stigende liberalisering af verdensmarkedet omkring handel med fødevarer, og at vi får åbnet vores grænser, er der ingen tvivl om, at det også for danske forbrugere er vigtigt, at regeringen og Folketinget også deltager aktivt i dette arbejde. Varenes fri bevægelighed over grænserne – også ind over EU-grænserne – vil blive mere udtalt i de år, der kommer, så derfor må internationale standarder på så højt et niveau som overhovedet muligt, når det gælder vores fødevarer, være i alles interesse.

Må jeg til slut slå fast, at Codexarbejdet er vigtigt, og også at regeringen prioriterer det højt, men vi må altså ikke tro, at der er tale om en lovgivende forsamling på niveau med EU. Det er stadig op til det enkelte land – eller for den sags skyld EU – at beslutte, om det vil acceptere Codexnormerne.

Skulle der således i Codex blive vedtaget en enkelt pesticidgrænseværdi, som vi ikke er tilfredse med, ja, så kan vi afvise at acceptere den i vores regelfastsættelse, når bare den sundhedsmæssige argumentation er i orden.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal takke ministeren for besvarelsen af forespørgslen og starte med at sige, at i dagbladet Information kan man i dag læse om en hemmelig komité i et hemmeligt FN-organ, nemlig Codex Alimentarius, som arbejder med hemmelige planer, der vil bane vejen for medicinbøffer og medicinkoteletter på de danske spiseborde.

Man kan jo sige, at formelt set er Codex Alimentarius som komité, dens møder og dens arbejde ikke strengt hemmeligt, men på den anden side må vi jo reelt sige, at arbejdet, som det hidtil er foregået i Codex Alimentarius og dens underkomiteer, i virkeligheden har været